Svar på spørgsmål: Betydningen af logisk sansning og intellektuel sansning

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Spørgsmål:

Assalamu Alaikum wa Rahmatullahi wa Barakatuh respekterede lærd, vores amir Sheikh Ata bin Khalil Abu Al-Rashtah,

Jeg har et uafklaret spørgsmål ang. bogen, Den Partimæssige Sammenslutning (At-Takattul Al-Hizbi), hvor ordet "trofast/oprigtig" (*mukhlis*) bliver nævnt når der bliver sagt: *"... selv hvis han ønskede ikke at være trofast (mukhlis), vil han ikke kunne afstå fra det"*. Hvad betyder dette? Herudover ønsker jeg også klargøring af betydning af "sanselogikken" (*mantiq al-ihsaas*) og den "intellektuelle sansning" (*al-ihsaas al-fikri*).

Mange tak og må Allah ﷻ belønne dig med Khilafah i din æra, hvor du bliver vores imam. Ameen.

Mohammad Dhuha fra Indonesien, Wa Assalaamu Aleikum wa Rahmatullahi wa Baraktuhu.

Svar:

Wa Alaikum Assalam wa Rahmatullahi wa Barakatuh,

Der lader til at du spørg ind til følgende tekst fra bogen, Den Partimæssige Sammenslutning, side 18 (side 25-26 arabisk version):

"Det er således, at sansningen fører til tanke i partiet. Denne tanke skinner i ummah blandt adskillige tanker og bliver en af disse. I starten vil den være den svageste af disse, fordi den er af nyere fødsel, den nyeste i sin eksistens, har endnu ikke grundfæstet sig og der er ikke blevet frembragt atmosfærer for den. Men eftersom den er en tanke, der er et resultat af sanselogikken, dvs. en forståelse som følge af sansemæssig erkendelse, vil den frembringe den intellektuelle sansning, dvs. frembringe en klar sansning som resultat af den dybe tanke. Derfor vil tanken - i sin natur - oprense den, der præges heraf og gøre ham trofast, selv hvis han ønskede ikke at være trofast, vil han ikke kunne afstå fra det." Citat slut.

Dit spørgsmål er vedrørende betydningen af sanselogikken og den intellektuelle sansning og hvorfor denne tanke gør den, som bærer den, trofast/oprigtig.

En stor del af dit spørgsmål bliver besvaret i bogen Hizb ut Tahrirs Opfattelser (Mafaheem Hizb ut Tahrir), hvor betydningen af sanselogikken og intellektuel sansning bliver forklaret på side 47 (side 58-59 arabisk version), som følgende:

"Det er absolut ikke tilladt at adskille handlingen fra tanken, det specifikke mål eller iman, da en sådan adskillelse – selv i den mindste form – indebærer en fare for selve handlingen, dens resultater og dens fortsættelse. Derfor bør det specifikke mål nødvendigvis være forståeligt og klart for enhver, der forsøger at handle, for at kunne gå i gang hermed.

Ydermere skal sanselogikken nødvendigvis være fundamentet, dvs. at forståelsen og tænkningen stammer fra sansning og ikke blot fra antagelser om fantasifulde spørgsmål, og at sansningen af realiteten har virkning på hjernen og - sammen med de forudgående informationer - kommer til at skabe hjernebevægelsen, som er tanken. Netop dette realiserer dybden i tænkningen og produktiviteten i handlingen. Sanselogikken leder til den intellektuelle sansning, dvs. til den sansning, som tanken styrker hos mennesket. Af denne grund bliver eksempelvis da'wah-bærernes fornemmelse efter forståelsen af da'wah stærkere end deres fornemmelse før dette."

Sanselogikken betyder at tanken bliver adopteret efter den direkte sansning af den pågældende realitet og baseret på den og ikke gennem overlevering eller instruktion omkring det, som ikke er absolut rigtigt og selvfølgelig heller ikke gennem antagelser af imaginære sager. Derfor betyder sanselogikken, tænkning baseret på direkte sansning. Sanselogikken er stærkere og mere solid end andet, fordi den er forbundet direkte til sanserne. Derfor er en persons forståelse af degraderingens og underudviklingens omfang i Afrika, for eksempel, gennem informationer som personen har fået overleveret, meget anderledes end personens forståelse af omfanget af denne degradering når vedkommende rejser til Afrika og får direkte kendskab til realiteten der, og når frem til bedømmelsen af, at Afrika er degraderet og underudviklet, gennem denne kendskab.

Hvad angår den intellektuelle sansning, så står den i kontrast til den abstrakte sansning, som vil sige, at se realiteten uden at have nogen tanker relateret til denne realitet. Men hvis tanken eksisterede hos personen og sansede realiteten efter at besidde denne tanke, så vil denne sansning af realiteten og vedkommendes forståelse af den, uden tvivl, være stærkere og mere solid en personens abstrakte sansning dvs. sansning før eksistensen af en tanke. Derfor kaldes sansning af en realitet efter at besidde tanken om denne, intellektuel sansning. Derfor er en persons sansning, for eksempel af Afrikas realitet, efter at personen forstår betydningen af degradering og opfatter forskellen mellem den og oprejsning, stærkere en personens sansning af Afrikas realitet, vedkommende intellektuelt forstår betydningen af degradering og betydningen af oprejsning. Ligeledes er persons sansning af afskyeligheden af kafir vestens udnyttelse af Afrika og plyndring af dens resurser, stærkere efter personens intellektuelle forståelse af disse staters politik vedrørende Afrika, end vedkommendes

sansning af udnyttelsen før eksistensen af denne forståelse. Derfor føler medlemmerne af Hizb ut Tahrir i Afrika degraderingen af samfundet dér og afskyelighederne af udnyttelsen af deres lande, mere end andre mennesker, på grund af deres forståelse af degraderingens betydning og deres kendskab til kolonistaternes politik imod deres lande og deres viden om disse landes grådighed, mens sansningen hos andre mennesker er meget svag og nogle af dem er endda ikke engang opmærksomme på det.

Den omvæltende tanke, som det ideologiske parti når frem til, vil være gennem sanselogikken, som leder til sande og korrekte resultater og producerer en intellektuel sansning, der gør at den som bærer den ser og sanser realiteten i dens sande og korrekte form. Derfor producerer denne tænkning uden tvivl oprigtige koncepter hos den som besidder den, således at personen ikke står på grænserne af teoretisk viden. Derfor forstår, den som besidder denne tanke, sagernes virkelighed og kan derfor ikke være andet end trofast/oprigtig og sandfærdig, ligesom tanken som han bærer på. Personen kan ikke snyde sig selv og bilde sig ind at realiteten er anderledes end det han ser. Derimod ser han realiteten for det den er og forstår behandlingen som den er. Derfor kan han ikke være andet end trofast/oprigtig så længe han besidder denne tanke.

Jeres bror,

Ata Bin Khalil Abu Al-Rashtah

d. 15. Safar 1436 Hijri | 7. december 2014